

PRZEMAKAĆ (3) *vb impf*

przemakać (2), **przemokać** (1); *przemakać Mącz, Strum; przemokać Calep.*

e oraz drugie a jasne, pierwsze a pochylone; w przemokać o prawdopodobnie jasne (tak w moczyć, moknąć).

inf przemąkać (1). ◇ praes 1 sg przemokâm (1), [przemokâm]. ◇ 3 sg przemokâ (1).

Sł stp brak, Cn notuje, Linde brak.

1. *Stawać się mokrym, przemoczonym; permadere Calep, Cn; madescere Mącz; commadere, madefieri, madere Cn (2) : Madesco, Poczynam moknąć/ przemakąć. Mącz 203b; Permadeo, Totus madeo – Przemokam. Calep 784b; [Volck Ttt4v].*

2. *O wodzie: przesiąkać, przedostawać się przez szpary w czymś; persidere Cn [przez co] (1) : A tak wżysťká wodá która przez Groblą przemaka/ obróci fye óną Przekopą do Rzéki. Strum I4.*

Synonimy: 2. przeciekać, przekapywać.

Formacje współrdzenne cf MOCZYĆ.